

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. obecnou zmocněnkyní K. T., proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2024, č. j. MZDR 23024/2022-2/PRO,

t a k t o :

Věc se vrací Krajskému soudu v Plzni.

Odůvodnění:

[1] Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje rozhodnutím ze dne 14. 6. 2022, č. j. KHSPL 15357/2022, sp. zn. S-KHSPL 34355/2021, uznala žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím výrok II. rozhodnutí Krajské hygienické stanice změnil tak, že se slova „podle ust. § 92n odst. 3 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví“ nahrazují slovy „podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. f) zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů“ a vypouští se z něj slova „ust. § 93 a“ a ve zbytku rozhodnutí krajské hygienické stanice potvrdil.

[3] Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni. Vyjádřil přesvědčení o nicotnosti mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 27. 10. 2021, účinného od 1. 11. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-61/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření č. j. MZDR 15757/2020-62/MIN/KAN ze dne 10. 11. 2021, účinného od 15. 11. 2021 (dále též „mimořádné opatření“), které měl porušit, a všech aktů vydaných správními orgány v tomto řízení. Navrhl, aby soud rozhodl, že mimořádné opatření a rozhodnutí žalovaného jsou nicotná. Pro případ, že by soud nicotnost neshledal, navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a zahájil incidenční řízení, v němž mimořádné opatření zruší.

[4] Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 26. 9. 2024, č. j. 57 A 62/2024-166, návrh postoupil podle § 7 odst. 5 s. ř. s k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu. Posoudil jej

totiž jako návrh na zahájení incidenčního přezkumu opatření obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. spojený se žalobou proti aplikujícímu rozhodnutí žalovaného. K projednání návrhu na zrušení mimořádného opatření je podle § 13 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, věcně příslušný Nejvyšší správní soud. Krajský soud uzavřel, že jelikož je Nejvyšší správní soud věcně příslušný k řízení o návrhu na zrušení mimořádného opatření, je věcně příslušný rovněž k řízení o incidenčním návrhu na zrušení mimořádného opatření.

[5] Nejvyšší správní soud (čtvrtý senát) usnesením ze dne 9. 1. 2025, č. j. 4 Ao 1/2024-230 odmítl návrh na zrušení opatření obecné povahy pro nedostatek podmínek řízení o něm a zároveň věc postoupil rozšířenému senátu. Měl totiž za to, že je nesprávný názor vyslovený v rozsudku NSS ze dne 26. 11. 2015, č.j. 9 As 207/2015-46, že je-li Nejvyšší správní soud věcně příslušný k řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, je tento soud rovněž věcně příslušný k řízení o společně podaném návrhu na soudní přezkum úkonu správního orgánu aplikujícího opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. Čtvrtý senát měl naopak za to, že k řízení o společně podaném návrhu na soudní přezkum úkonu správního orgánu aplikujícího opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. je dle § 7 odst. 1 s. ř. s. krajský soud.

[6] Rozšířený senát usnesením ze dne 9. 12. 2025, č. j. 4 Ao 1/2024-237, věc vrátil čtvrtému senátu. Uvedl, že z rozsudku č.j. 9 As 207/2015-46 vyplývá, že aby se mohlo jednat o společně podaný návrh ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., musí být splněny podmínky pro věcné rozhodnutí o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, které bylo rozhodnutím žalovaného aplikováno a které navrhovatel napadá společně se žalobou proti rozhodnutí. To v posuzovaném případě není dáno, jak rozhodl čtvrtý senát již usnesením ze dne 9. 1. 2025, kterým návrh na zrušení mimořádného opatření odmítl.

[7] S ohledem na právě uvedené usnesení rozšířeného senátu je zřejmé, že v projednávané věci se nejedná o případ, kdy by byla podána žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného společně s návrhem na zrušení (vyslovení nicotnosti) mimořádného opatření dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. Proto není a ani podle rozsudku č.j. 9 As 207/2015-46 nemůže být dovozována věcná příslušnost Nejvyššího správního soudu k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2024, č. j. MZDR 23024/2022-2/PRO. K řízení je věcně příslušný krajský soud, a to Krajský soud v Plzni.

[8] Podle § 7 odst. 5 s. ř. s., *byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Byla-li věc nesprávně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, vrátí ji Nejvyšší správní soud krajskému soudu, který ji postoupil, nebo ji postoupí krajskému soudu věcně a místně příslušnému.*

[9] Z výše uvedeného vyplývá, že Krajský soud v Plzni projednávanou věc nesprávně postoupil Nejvyššímu správnímu soudu. Proto ji Nejvyšší správní soud v souladu s § 7 odst. 5 větou druhou s. ř. s. vrátil tomuto krajskému soudu, který žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2024, č. j. MZDR 23024/2022-2/PRO, projedná a rozhodne o ní.

pokračování

V Brně dne 22. prosince 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu